

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อสังเคราะห์รูปแบบกิจกรรมนอกห้องเรียนการเรียนการสอนรายวิชาการโน้มน้าวใจเพื่อการประชาสัมพันธ์ สำหรับนักศึกษาสาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร 2) เพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนรายวิชาการโน้มน้าวใจเพื่อการประชาสัมพันธ์ 3) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มทดลองที่จัดกิจกรรมนอกห้องเรียนการเรียนการสอนรายวิชาการโน้มน้าวใจเพื่อการประชาสัมพันธ์ สำหรับนักศึกษาสาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ที่พัฒนาขึ้นระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน 4) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มทดลองที่จัดกิจกรรมนอกห้องเรียนการเรียนการสอนรายวิชาการโน้มน้าวใจเพื่อการประชาสัมพันธ์ สำหรับนักศึกษาสาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ที่พัฒนาขึ้น กับกลุ่มควบคุมที่เรียนแบบปกติ และ 5) เพื่อหาความพึงพอใจของผู้เรียนจากการได้รับจัดกิจกรรมนอกห้องเรียนสำหรับนักศึกษาสาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

4.1 ผลการสังเคราะห์รูปแบบกิจกรรมนอกห้องเรียนการเรียนการสอนรายวิชาการโน้มน้าวใจเพื่อการประชาสัมพันธ์ สำหรับนักศึกษาสาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

4.2 ผลการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนรายวิชาการโน้มน้าวใจเพื่อการประชาสัมพันธ์

4.3 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มทดลองที่จัดกิจกรรมนอกห้องเรียนการเรียนการสอนรายวิชาการโน้มน้าวใจเพื่อการประชาสัมพันธ์ สำหรับนักศึกษาสาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ที่พัฒนาขึ้น ระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน

4.4 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มทดลองที่จัดกิจกรรมนอกห้องเรียนการเรียนการสอนรายวิชาการโน้มน้าวใจเพื่อการประชาสัมพันธ์ สำหรับนักศึกษาสาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ที่พัฒนาขึ้น กับกลุ่มควบคุมที่เรียนแบบปกติ

4.5 ผลการหาความพึงพอใจของผู้เรียนจากการได้รับจัดกิจกรรมนอกห้องเรียนสำหรับนักศึกษาสาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

4.6 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความคิดเห็นการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนรายวิชาการโน้มน้าวใจเพื่อการประชาสัมพันธ์ โดยใช้กิจกรรมนอกห้องเรียนสำหรับนักศึกษาสาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

4.1 ผลการสังเคราะห์รูปแบบการเรียนการสอนแบบผสมผสาน

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเอกสาร ตำรา งานวิจัย และสภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอน สำหรับรายวิชาการวิเคราะห์และออกแบบระบบ ด้วยวิธีเดลฟาย จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านที่มีประสบการณ์สอนเกี่ยวกับวิชาการโน้มน้าวใจ ด้วยการแสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญจากแบบสอบถามทั้งหมด 3 รอบ เมื่อได้กรอบแนวคิดสำหรับการดำเนินการวิจัยแล้วนำมาสังเคราะห์รูปแบบการเรียนการสอนแบบโดยใช้กิจกรรมนอกห้องเรียน เพื่อแสดงความคิดเห็นทางด้านการความถูกต้องของเนื้อหา ดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 ผลการประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทางด้านการความถูกต้องของเนื้อหาที่มีต่อรูปแบบการเรียนการสอนด้านความเหมาะสมของรูปแบบการจัดกิจกรรม

รายการ	ระดับความคิดเห็น		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบบรรยาย อภิปราย สาธิต และการค้นคว้าข้อมูล	5	0.00	มากที่สุด
2. การบรรยายพร้อมยกตัวอย่างประกอบ	5	0.00	มากที่สุด
3. การแบ่งกลุ่มมอบหมายงานและนำเสนอผลงาน	5	0.00	มากที่สุด
4. การร่วมวิเคราะห์เนื้อหาตอบคำถามและทำแบบฝึกหัด	5	0.00	มากที่สุด
5. การแสดงบทบาทสมมติ ผู้สอนสรุปประเด็นสำคัญและเพิ่มเติมเนื้อหาที่เกี่ยวข้อง	4.6	0.55	มากที่สุด
โดยภาพรวม	4.92	0.11	มากที่สุด

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีเดลฟาย ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 2 ท่าน ที่มีต่อรูปแบบการเรียนการสอนรายวิชาการโน้มน้าวใจเพื่อการประชาสัมพันธ์ด้านความเหมาะสมของรูปแบบการจัดกิจกรรมโดยภาพรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งมีทั้งหมด 5 กิจกรรม ได้แก่ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบบรรยาย อภิปราย สาธิต และการค้นคว้าข้อมูล การบรรยายพร้อมยกตัวอย่างประกอบ การแบ่งกลุ่มมอบหมายงานและนำเสนอผลงาน การร่วมวิเคราะห์เนื้อหาตอบคำถามและทำแบบฝึกหัด และการแสดงบทบาทสมมติ ผู้สอนสรุปประเด็นสำคัญและเพิ่มเติม

เนื้อหาที่เกี่ยวข้อง ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ว่าความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนรายวิชาการโน้มน้าวใจเพื่อการประชาสัมพันธ์ โดยใช้กิจกรรมนอกห้องเรียนสำหรับนักศึกษาสาขาวิชานิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครอยู่ในระดับมากขึ้นไปและได้แสดงรายละเอียดแต่ละกิจกรรมในเนื้อหาหรือหน่วยการเรียนรู้ต่าง ๆ ในตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 เนื้อหาในแต่ละกิจกรรมการจัดการเรียนการสอน

ที่	บทที่	กิจกรรมการเรียนการสอน
1	บทนำ	การสอนแบบชี้แนะ
2	กระบวนการพื้นฐานของการโน้มน้าวใจ	การสอนแบบชี้แนะและการบรรยาย
3	องค์ประกอบของการโน้มน้าวใจ	การสอนแบบชี้แนะและการบรรยาย
4	อิทธิพลของสื่อบุคคลในฐานะผู้สื่อสาร	การแบ่งกลุ่มมอบหมายงานและนำเสนอผลงาน
5	ช่องทางการสื่อสารเพื่อโน้มน้าวใจ	การแบ่งกลุ่มมอบหมายงานและนำเสนอผลงาน
6	ทฤษฎีของผู้รับสารในฐานะปัจเจกบุคคลและสมาชิกกลุ่ม	การแบ่งกลุ่มมอบหมายงานและนำเสนอผลงาน
7.	การสร้างสารและจริยธรรมในการโน้มน้าวใจ	การร่วมวิเคราะห์เนื้อหาตอบคำถามและทำแบบฝึกหัด
8.	การจัดเรียบเรียงสารและจิตวิทยาในสาร	การร่วมวิเคราะห์เนื้อหาตอบคำถามและทำแบบฝึกหัด
9.	การใช้สัญลักษณ์วิทยาในการประชาสัมพันธ์	การร่วมวิเคราะห์เนื้อหาตอบคำถามและทำแบบฝึกหัด
10.	การโน้มน้าวใจกลุ่มและมวลชน	การแสดงบทบาทสมมติ
11.	การโน้มน้าวใจในการณรงค์เพื่อกิจกรรมสาธารณะ	การแสดงบทบาทสมมติ
12.	รูปแบบการโน้มน้าวใจในงานประชาสัมพันธ์	การแสดงบทบาทสมมติ

4.2 ผลการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ของการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมนอกห้องเรียน

4.2.1 ผลการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้นอกห้องเรียน

ผลการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนรายวิชาการ โนม่น้าวใจเพื่อการประชาสัมพันธ์ ประกอบด้วย 5 กิจกรรม ได้แก่ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบบรรยาย อภิปราย สาธิต และการค้นคว้าข้อมูล การบรรยายพร้อมยกตัวอย่างประกอบ การแบ่งกลุ่มมอบหมายงานและนำเสนอผลงาน การร่วมวิเคราะห์เนื้อหาตอบคำถามและทำแบบฝึกหัด และการแสดงบทบาทสมมติ การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนรายวิชาการ โนม่น้าวใจเพื่อการประชาสัมพันธ์ ผลที่ได้คือ ได้บทเรียนที่มีการนำเอารูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น โดยใช้รายวิชาการ โนม่น้าวใจเพื่อการประชาสัมพันธ์ หลักสูตรนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร จำนวน 12 บทเรียน ใช้เวลาในการศึกษาทั้งสิ้น 15 สัปดาห์ มาเป็นเนื้อหาในการพัฒนากิจกรรมนอกห้องเรียนของการเรียนการสอนรายวิชาการ โนม่น้าวใจเพื่อการประชาสัมพันธ์

4.2.1.1 การพัฒนาการสอนแบบบรรยาย อภิปราย สาธิต และการค้นคว้าข้อมูล ผู้วิจัยได้พัฒนารูปแบบการเรียนการสอนแบบบรรยาย อภิปราย สาธิต และการค้นคว้าข้อมูล ดังนี้

ก) การกำหนดจุดประสงค์การเรียนการสอน เน้นการมีส่วนร่วมระหว่างผู้สอนและผู้เรียน เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เปิดโอกาสให้นักศึกษาอภิปราย แสดงความคิดเห็นในประเด็นเกี่ยวกับคุณธรรม จริยธรรมในการณรงค์การโฆษณา

ข) การกำหนดด้านเนื้อหา สามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้ตามรูปแบบการสอนแบบบรรยาย อภิปราย สาธิต และการค้นคว้าข้อมูล ซึ่งใช้ในการจัดการเรียนการสอนบทที่ 1 เรื่องบทนำ บทที่ 2 เรื่องกระบวนการพื้นฐานของการ โนม่น้าวใจ บทที่ 3 เรื่ององค์ประกอบของการ โนม่น้าวใจ

ค) การกำหนดระยะเวลาสำหรับการสอน ใช้ระยะเวลา 20 คาบเรียน โดยการจัดกิจกรรมตามโครงการสอน 3 คาบเรียนต่อสัปดาห์ คาบเรียนละ 50 นาที

ง) การกำหนดสื่อและอุปกรณ์สำหรับการสอน สำหรับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบบรรยาย อภิปราย สาธิต และการค้นคว้าข้อมูล ยกตัวอย่างกรณีศึกษาการณรงค์การโฆษณาและตัวอย่างงานโฆษณาที่แสดงถึงความรับผิดชอบและที่ขาดความรับผิดชอบต่อผู้อื่น และสังคมตลอดจนการมีจิตบริการและจิตสาธารณะ

จ) การกำหนดกระบวนการจัดกิจกรรมการสอนเพื่อให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่พัฒนามีลักษณะการเรียนการสอนจริง โดยพัฒนารูปแบบที่สอดคล้องกับรูปแบบการสอนแบบบรรยาย อภิปราย สาธิต และการค้นคว้าข้อมูล ซึ่งมีกระบวนการสำหรับสอนแบบ

ชี้แนะ 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นก่อนบรรยาย, ขั้นการอภิปรายและขั้นสรุปผลการบรรยาย กระบวนการจัดกิจกรรม เนื้อหาและสถานการณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอน บทที่ 4 เรื่อง อิทธิพลของสื่อบุคคลในฐานะผู้สื่อสาร ทำการเรียนการสอน 1 ครั้ง ๆ ละ 3 คาบเรียน ๆ ละ 50 นาที และบทที่ 5 ช่องทางการสื่อสารเพื่อโน้มน้าวใจ ทำการเรียนการสอน 2 ครั้ง ๆ ละ 3 คาบเรียน ๆ ละ 50 นาที และสภาพแวดล้อมสำหรับการเรียนให้สอดคล้องกับรูปแบบการสอนแบบอภิปราย สาธิต เพื่อให้ผู้เรียนได้พบปะกัน จึงได้มีการแบ่งกลุ่มผู้เรียนออกเป็นกลุ่มย่อยเพื่อจัดทำโครงการที่ผู้สอนมอบหมายกลุ่มละ 5 คน ในการจัดกลุ่มใช้คะแนนทดสอบก่อนเรียนแบ่งกลุ่ม โดยเรียงจากผู้เรียนที่มีคะแนนมากไปหาน้อย ดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 การแบ่งกลุ่มในการจัดทำโครงการณรงค์

ลำดับการเรียงคะแนนทดสอบก่อนเรียนจากมากไปหาน้อย					การแบ่งกลุ่ม
1	12	13	24	25	กลุ่มที่ 1
2	11	14	23	26	กลุ่มที่ 2
3	10	15	22	27	กลุ่มที่ 3
4	9	16	21	28	กลุ่มที่ 4
5	8	17	20	29	กลุ่มที่ 5
6	7	18	19	30	กลุ่มที่ 6

4.2.1.1 การพัฒนาการสอนแบบบรรยาย อภิปราย สาธิต และการค้นคว้าข้อมูล

จากการแบ่งกลุ่มในการจัดทำโครงการทั้งหมด 6 กลุ่ม ซึ่งได้ทำการกำหนดขั้นตอนของกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบชี้แนะ ดังนี้

1. ขั้นนำ ผู้สอนทำการตกลงร่วมกับผู้เรียนโดยชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ร่วมกันและชี้แจงกิจกรรมการนำเสนอให้ผู้เรียนเข้าใจ
2. ขั้นสอน ผู้สอนอธิบายวิธีการทำงานให้แก่แต่ละกลุ่มทราบถึงกิจกรรมที่กำหนด มอบหมายกิจกรรมให้แก่แต่ละกลุ่มดำเนินการ จากนั้นผู้สอนจะทำหน้าที่เป็นผู้บรรยายในการทำงานแต่ละกลุ่มสังเกตการทำงานกลุ่ม และผู้เรียนแต่ละกลุ่มทำการสรุปสาระสำคัญจากกิจกรรมที่ได้รับนำเสนอหน้าชั้นเรียน

3. ขั้นสรุป ผู้สอนกำหนดเวลาสำหรับให้ผู้เรียนได้นำเสนอผลงานเมื่อเรียนนำเสนอผลงานกลุ่ม ผู้สอนจะทำหน้าที่เป็นผู้บรรยายกรณีที่ผู้เรียนไม่เข้าใจบางประการเพื่อให้สมาชิกทุกคนเข้าใจตรงกัน หลังจากนั้นผู้สอนสรุปสาระสำคัญ กำหนดเวลาสำหรับการทดสอบหลังเรียน

การกำหนดกระบวนการวัดและประเมินผล

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล ประกอบด้วย แบบบันทึกการสังเกต รายงานสรุปสาระของผู้เรียน แบบประเมินการนำเสนอผลงาน และแบบทดสอบหลังเรียน
2. เกณฑ์การวัดและประเมินผล สามารถวัดและประเมินผลได้จากผลการประเมินผล นำเสนอผลการประเมินจากแบบรายงานสรุปสาระของผู้เรียน และคะแนนแบบทดสอบหลังเรียน

4.2.1.2 การสอนการบรรยายพร้อมยกตัวอย่างประกอบ เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบรรยายสลับกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่ม การเรียนที่เน้นให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติสลับกันและสร้างความรู้จากสิ่งที่ปฏิบัติในระหว่างการเรียนการสอน โดยเน้นการพัฒนาทักษะความสามารถที่ตรงกับพื้นฐานความรู้เดิมส่งผลให้ผู้เรียนเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิมที่มีจากการปฏิบัติและความต้องการของผู้เรียนเป็นสำคัญ เครื่องมือที่ใช้สำหรับการสอนได้แก่ การนำเสนอด้วยโปรแกรมเพาเวอร์พอยท์ แบบทดสอบ เครื่องมือการวัดและประเมินผล สามารถกำหนดขั้นตอนของการเรียนการสอน ดังนี้

ก) การกำหนดจุดประสงค์การเรียนการสอน เพื่อบรรยายเนื้อหาทางด้านทฤษฎีและความรู้เบื้องต้นของเรื่องนั้น ๆ โดยให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์

ข) การกำหนดระยะเวลาสำหรับการสอน สำหรับการเรียนการสอนบทที่ 6 เรื่องทฤษฎีของผู้รับสารในฐานะปัจเจกบุคคลและสมาชิกกลุ่ม ใช้เวลา 6 คาบเรียน บทที่ 7 เรื่องการสร้างสารและจริยธรรมในการโน้มน้าวใจใช้เวลา 6 คาบเรียน โดยการจัดกิจกรรมตามเอกสารประกอบการสอน 3 คาบเรียนต่อสัปดาห์ คาบเรียนละ 50 นาที

ค) บรรยายสรุปเนื้อหา และอภิปรายกลุ่มย่อย กรณีศึกษาและตัวอย่างเน้นการเรียนการสอนแบบปฏิบัติ

ง) มอบหมายงานกลุ่ม เพื่อให้นักศึกษาได้มีโอกาสนสื่อสาร ประสานงาน และทำงานร่วมกับผู้อื่น

จ) การกำหนดกระบวนการวัดและประเมินผล ในการจัดกิจกรรมเพื่อให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่พัฒนามีลักษณะการเรียนการสอนจริง สามารถจัดกิจกรรมการ

สอนสลับกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละคาบเรียน ๆ ละ 50 นาที เนื้อหาและสถานการณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอน ของบทที่ 5, 6 และ 8 สามารถกำหนดขั้นตอนของการเรียนการสอน ดังนี้

1. ขั้นนำ ผู้สอนอธิบายจุดประสงค์การเรียนรู้สำหรับเนื้อหาสาระการเรียนรู้ จากนั้นอธิบายเนื้อหาที่จะเรียนเชื่อมโยงกับสิ่งที่ผู้เรียนมีพื้นฐานมาก่อนนี้ ให้ผู้เรียนได้มองเห็นความสำคัญใช้เวลา 10 นาทีแรก

2. ขั้นสอน ผู้สอนบรรยายเนื้อหา ประมาณ 20 นาที จากนั้นสลับการบรรยายด้วยการให้กิจกรรม โดยการแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม เพื่อการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ช่วยเหลือสนับสนุนซึ่งกันและกัน และมีความรับผิดชอบร่วมกันทั้งในส่วนตนและส่วนรวม เพื่อให้กลุ่มได้รับความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด โดยเน้นให้นักศึกษาคิด วิเคราะห์ อภิปรายแสดงความคิดเห็น และศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลเพิ่มเติมด้วยตนเอง

3. ขั้นสรุป ผู้สอนกำหนดเวลาประมาณ 20 นาทีให้ผู้เรียนได้สรุปเนื้อหาที่ได้ตามความเข้าใจของตนเอง จากนั้นทำการสุ่มผู้เรียนให้อธิบายนำเสนอสรุปสาระหน้าชั้นเรียน และผู้สอนสรุปสาระสำคัญทั้งหมดหรือการทบทวน กำหนดระยะเวลาสำหรับการทดสอบหลังเรียน

กระบวนการวัดและประเมินผล

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล ประกอบด้วย ความสนใจ การมีส่วนร่วม การทำงานกลุ่ม การศึกษากรณีศึกษา

2. เกณฑ์การวัดและประเมินผล ทำการวัดและประเมินผลคะแนนจากแบบทดสอบหลังเรียน

4.2.1.3 การจัดการเรียนการสอนการแบ่งกลุ่มมอบหมายงานและนำเสนอผลงาน ได้แก่ เนื้อหาในบทที่ 4 เรื่องอิทธิพลของสื่อบุคคลในฐานะผู้สื่อสาร บทที่ 5 เรื่องช่องทางการสื่อสารเพื่อโน้มน้าวใจ บทที่ 6 เรื่องทฤษฎีของผู้รับสารในฐานะปัจเจกบุคคลและสมาชิกกลุ่ม ซึ่งเป็นการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าและลงมือปฏิบัติกิจกรรมตามความสนใจ ซึ่งอาศัยกระบวนการที่เป็นระบบไปใช้ในการศึกษาค้นคว้าคำตอบในเรื่องนั้น ๆ ภายใต้อำนาจนำ ปรัชญาและความช่วยเหลือจากผู้สอน เครื่องมือที่ใช้สำหรับการสอนได้แก่ การนำเสนอด้วยโปรแกรมเพาเวอร์พอยท์ แบบทดสอบ เครื่องมือการวัดและประเมินผล สามารถกำหนดขั้นตอนของการเรียนการสอน ดังนี้

ก) การกำหนดจุดประสงค์การเรียนการสอน เพื่อบรรยายเนื้อหาทางด้านทฤษฎีและความรู้เบื้องต้นของเรื่องนั้น ๆ โดยให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์

ข) การกำหนดด้านเนื้อหา ซึ่งจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ใน บทที่ 3 เรื่อง การรวบรวมข้อมูลในการวิเคราะห์และออกแบบระบบ

ค) การกำหนดระยะเวลาสำหรับการสอน สำหรับการเรียนการสอนใช้ ระยะเวลา 6 คาบเรียน โดยการจัดกิจกรรมตามเอกสารประกอบการสอน 3 คาบเรียนต่อสัปดาห์คาบเรียนละ 50 นาที

ง) การกำหนดสื่อและอุปกรณ์สำหรับการสอน แบบบรรยาย ประกอบด้วย เครื่องคอมพิวเตอร์พร้อมเครื่องโปรเจกเตอร์สำหรับนำเสนอสไลด์การสอน สื่อต่าง ๆ เช่น ไว้นิด แผ่นพับ โปสเตอร์ สำหรับให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมกลุ่ม

จ) การกำหนดกระบวนการวัดและประเมินผล ในการจัดกิจกรรมเพื่อให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่พัฒนามีลักษณะการเรียนการสอนจริง สามารถจัดกิจกรรมการสอนสลับกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละคาบเรียน ๆ ละ 50 นาที เนื้อหาและสถานการณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอน ของบทที่ 3 สามารถกำหนดขั้นตอนของการเรียนการสอน ดังนี้

1. ขั้นนำ ผู้สอนอธิบายจุดประสงค์การเรียนรู้สำหรับเนื้อหาสาระการเรียนรู้ จากนั้นอธิบายเนื้อหาที่จะเรียนเชื่อมโยงกับสิ่งที่ผู้เรียนมีพื้นฐานมาก่อนนี้ ให้ผู้เรียนได้มองเห็นความสำคัญใช้เวลา 10 นาทีแรก

2. ขั้นสอน ผู้สอนบรรยายเนื้อหา ประมาณ 20 นาที จากนั้นสลับการบรรยายด้วยการให้กิจกรรม ให้ผู้เรียนแบ่งกลุ่ม โดยกลุ่ม 3-4 คน โดยให้ผู้เรียนเลือกหัวข้อเรื่องหรือปัญหาที่จะศึกษาแต่ละกลุ่มสนใจ หลังจากนั้นทำการวางแผน โดยให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มกำหนดจุดประสงค์ตั้งสมมติฐาน และกำหนดวิธีการการศึกษาในเรื่องนั้น ๆ และลงมือปฏิบัติ โดยผู้สอนคอยให้คำปรึกษา คำแนะนำ สลับกับกิจกรรมเรื่อย ๆ ไปจนใกล้หมดเวลา

3. ขั้นสรุป ผู้สอนกำหนดเวลาประมาณ 20 นาทีให้ผู้เรียนได้สรุปเนื้อหาที่ได้ตามความเข้าใจของแต่ละกลุ่มโดยการเขียนรายงานและสรุปสาระสำคัญให้นำเสนอหน้าชั้นเรียน และผู้สอนสรุปสาระสำคัญทั้งหมด กำหนดระยะเวลาสำหรับการทดสอบหลังเรียน

กระบวนการวัดและประเมินผล

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล ประกอบด้วย รายงานสรุปสาระของผู้เรียนแบบประเมินการนำเสนอผลงาน และแบบทดสอบหลังเรียน

2. เกณฑ์การวัดและประเมินผล ทำการวัดและประเมินผลจาก การประเมินผลนำเสนอการประเมินจากแบบรายงานสรุปสาระของผู้เรียน คะแนนจากแบบทดสอบหลังเรียน

4.2.1.4 การจัดการเรียนการสอนด้วยการร่วมวิเคราะห์เนื้อหาตอบคำถามและทำแบบฝึกหัด บทที่ 7 เรื่องการสร้างสารและจริยธรรมในการโน้มน้าวใจ บทที่ 8 เรื่องการจัดเรียบเรียงสารและจิตวิทยาในสาร บทที่ 9 เรื่องการใช้สัญญาณวิทยาในการประชาสัมพันธ์ ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

ก) การกำหนดจุดประสงค์การเรียนการสอน เพื่อสามารถคิด วิเคราะห์และวางแผนรณรงค์การโฆษณาได้เชิงประจักษ์องค์ความรู้ด้านการรณรงค์การโฆษณา ตลอดจนการวางแผนกลยุทธ์และผลิการรณรงค์การโฆษณาที่เป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานและสังคมโดยรวม

ข) การกำหนดด้านเนื้อหาที่กำหนดสามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้ตามบทเรียน

ค) การกำหนดระยะเวลาสำหรับการสอน สำหรับการเรียนการสอนใช้ระยะเวลา 3 คาบเรียน ต่อสัปดาห์ คาบเรียนละ 50 นาที

ง) การกำหนดสื่อและอุปกรณ์สำหรับการสอนสำหรับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยบทเรียนการโน้มน้าวใจเพื่อการประชาสัมพันธ์ อาจารย์ปฏิบัติตนเป็นตัวอย่างให้มีความสำคัญต่อจรรยาบรรณวิชาชีพและวิชาการ การมีวินัยเรื่องเวลาและ การเปิดโอกาสให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็นและรับฟังความคิดเห็นของนักศึกษา เป็นต้น

4.2.1.5 กระบวนการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนจากการแสดงบทบาทสมมติแนวทางในการจัดการเรียนการสอนมีรูปแบบที่ใกล้เคียงกันกับการเรียนบทเรียนการแสดงบทบาทสมมติ ปฏิบัติวางแผนรณรงค์การโฆษณา โดยนำเสนองานเชิงประจักษ์ในส่วนของโครงการวางแผนรณรงค์การโฆษณาและนำเสนอเชิงประจักษ์ ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

ก) การกำหนดจุดประสงค์การเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองตามอรรถาธิบายจากการแสดงบทบาทสมมติ

ข) การกำหนดด้านเนื้อหาที่กำหนดสามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้ตามบทเรียนผ่านการแสดงบทบาทสมมติ

ค) การกำหนดระยะเวลาสำหรับการสอน สำหรับการเรียนการสอนใช้ระยะเวลา 3 คาบเรียน ต่อสัปดาห์ คาบเรียนละ 50 นาที

ง) การกำหนดสื่อและอุปกรณ์สำหรับการสอนสำหรับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยบทเรียนผ่านการแสดงบทบาทสมมติ ประกอบด้วยปฏิบัติวางแผนรณรงค์การโฆษณา โดยนำเสนองานเชิงประจักษ์ หรืออาจจะจัดสภาพห้องเรียนเป็นห้องการแสดงบทบาทสมมติสำหรับผู้เรียนหรือผู้เรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองจากนอกสถานที่

จ) การกำหนดกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนการแสดงบทบาทสมมติ โดยกำหนดขั้นตอนของกระบวนการจัดกิจกรรมดังนี้

1. ขั้นนำ ผู้เรียนอ่านจุดประสงค์การเรียนรู้ก่อนศึกษาบทเรียนแต่ละบท จากนั้นทำแบบทดสอบก่อนเรียน
2. ขั้นสอนมอบหมายงานที่ให้นักศึกษานำเสนอทั้งในรูปแบบที่เป็นเอกสาร และวาจา ประกอบการใช้เทคโนโลยี การสื่อสารที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ
3. ขั้นสรุป หลังจากทดสอบหลังบทเรียนแต่ละบทเรียนแล้ว การวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศสามารถสื่อสารอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการด้วยวัจนะและอวัจนะภาษา และเลือกใช้รูปแบบของสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพโดยเหมาะสมกับอาจารย์และเพื่อนร่วมชั้นเรียน

การกำหนดกระบวนการวัดและประเมินผล

1. ประเมินจากการแสดงความคิดเห็นต่อกรณีศึกษา/ตัวอย่างงานโฆษณา
2. ประเมินจากการปฏิบัติกิจกรรมรณรงค์การโฆษณาที่เป็นรูปธรรม

4.3 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มทดลองระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มทดลอง โดยพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียน ผลจากการทดลองของกลุ่มทดลองได้ทำการทดสอบก่อนเรียน และเรียนตามกระบวนการกิจกรรมที่ได้กำหนดไว้ในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ หลังจากนั้นทำการทดสอบหลังเรียนโดยแบบทดสอบปรนัย 100 ข้อ แล้วนำผลคะแนนมาวิเคราะห์ด้วยค่าสถิติ t-test Dependent Sampling เพื่อหาค่าความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน ดังตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 ผลการวิเคราะห์คะแนนเฉลี่ยของนักศึกษา ก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มทดลองเรียนวิชาการโน้มน้าวใจเพื่อการประชาสัมพันธ์

กลุ่ม	จำนวน	คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน	คะแนนเฉลี่ยหลังเรียน	df	t	Sig
กลุ่มทดลอง (E)	30	57	87.40	59	33.51	.000

จากตารางที่ 4.4 เป็นการแสดงผลการวิเคราะห์คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มทดลอง จะเห็นได้ว่าค่า Sig ของกลุ่มทดลองมีระดับ .000 พบว่า คะแนนสอบก่อนเรียนกับหลังเรียนแตกต่างกัน แสดงว่ากลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้น ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 จึงสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 4 ที่ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมนอกห้องเรียนสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ที่พัฒนาขึ้น จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

4.4 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างกลุ่มทดลองที่จัดการเรียนการสอนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบผสมผสานที่พัฒนาขึ้นกับกลุ่มควบคุมที่เรียนแบบปกติ

ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มตัวอย่าง โดยพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ผู้วิจัยได้นำคะแนนเฉลี่ยจากแบบทดสอบหลังเรียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มาเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยโดยใช้สถิติ t-test Independent เพื่อทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง ดังตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 การวิเคราะห์คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนวิชาการ โน้ม่น้าวใจเพื่อการประชาสัมพันธ์ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่ม	จำนวน	คะแนนเฉลี่ย หลังเรียน	df	t	Sig
กลุ่มทดลอง (E)	30	87.40	58	8.18	.000
กลุ่มควบคุม (C)	30	75			

หมายเหตุ ระดับนัยสำคัญทางสถิติหรือ α ที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.5 เป็นการแสดงการวิเคราะห์คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม จะเห็นได้ว่าค่า Sig ของกลุ่มทดลองได้ค่า .000 สรุปได้ว่า ผลการเปรียบเทียบคะแนนสอบเฉลี่ยหลังเรียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกัน แสดงว่า กลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุม ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 จึงสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 5 ที่ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการเรียนการสอนแบบผสมผสานที่พัฒนาขึ้น จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากกว่าการสอนแบบปกติ

4.5 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของกลุ่มทดลอง ที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบผสมผสาน

ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้เรียน ที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบผสมผสานได้กระทำกับกลุ่มทดลอง จำนวน 30 คน โดยใช้แบบสอบถามแสดงความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนการสอนแบบผสมผสานในแต่ละกิจกรรม ประกอบด้วย การจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ด้วยกิจกรรมการสอนแบบชี้แนะ, การสอนแบบการบรรยายและชี้แนะ, การสอนแบบการบรรยายและแบบโครงงาน, การจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ด้วยกิจกรรม การสอนบทเรียนผ่านเว็บแบบไม่มีปฏิสัมพันธ์และแบบมีปฏิสัมพันธ์ การวิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนการสอนใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ผลการวิเคราะห์แสดงไว้ในตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักศึกษาสาขาวิชานิติศาสตร์ที่มีต่อการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมนอกห้องเรียน

ความพึงพอใจของนักศึกษาสาขาวิชานิติศาสตร์ที่มีต่อการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมนอกห้องเรียน	ค่าเฉลี่ย	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความพึงพอใจ
1. การสอนแบบชี้แนะ	4.31	0.42	มาก
2. การสอนแบบชี้แนะและการบรรยาย	4.18	0.34	มาก
3. การร่วมวิเคราะห์เนื้อหาตอบคำถามและทำแบบฝึกหัด	4.28	0.42	มาก
4. การแบ่งกลุ่มมอบหมายงานและนำเสนอผลงาน	4.01	0.42	มาก
5. การแสดงบทบาทสมมติ	4.26	0.32	มาก
โดยภาพรวมทั้งหมด	4.21	0.40	มาก

จากตารางที่ 4.6 จะเห็นได้ว่าความพึงพอใจของนักศึกษาสาขาวิชานิติศาสตร์ที่มีต่อการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมนอกห้องเรียนของแต่ละกิจกรรม ได้แก่ การจัดการเรียนการสอนแบบชี้แนะมีคะแนนเฉลี่ยมากกว่าข้ออื่น เนื่องจากผู้เรียนได้มีการแบ่งกลุ่มทำงานตามที่ผู้สอนมอบหมาย เมื่อมีปัญหาหรือข้อสงสัยในงานที่ทำก็สามารถสอบถาม หรือขอคำปรึกษาได้ทันที ทำให้ผู้เรียนสนใจ และพึงพอใจในการเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก (Mean = 4.21, S.D. = 0.40) ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 6 ที่ว่าความพึงพอใจของนักศึกษาที่เรียนด้วยรูปแบบการเรียนการสอน

สอนโดยใช้กิจกรรมนอกห้องเรียนที่พัฒนาขึ้นอยู่ในระดับมากขึ้นไป ผลการวิจัยในครั้งนี้ ได้รูปแบบการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมนอกห้องเรียนทั้งหมด 5 กิจกรรม เป็นรูปแบบที่มีความเหมาะสม แล้วนำรูปแบบที่ได้นำมาพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ของการเรียนการสอน และวิเคราะห์ประสิทธิภาพกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งผู้เรียนกลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ผู้เรียนกลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์สูงกว่ากลุ่มควบคุมที่เรียนแบบปกติ และความพึงพอใจของกลุ่มทดลองที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้อยู่ในระดับมาก

4.6 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความคิดเห็นการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนรายวิชาการโน้มน้าวใจเพื่อการประชาสัมพันธ์ โดยใช้กิจกรรมนอกห้องเรียนสำหรับนักศึกษาสาขาวิชานิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

1. ท่านคิดว่าการเรียนการสอนรายวิชาการโน้มน้าวใจเพื่อการประชาสัมพันธ์ โดยใช้กิจกรรมนอกห้องเรียนสำหรับนักศึกษาสาขาวิชานิเทศศาสตร์ จะส่งผลกระทบต่อผลการเรียนหรือไม่ และส่งผลลัพธ์อย่างไร

1.1 การมีกิจกรรมนอกห้องเรียนไม่ได้มีการส่งผลกระทบต่อผลการเรียนใด ๆ เพราะนักศึกษาจะได้รับความรู้ที่ถูกต้องในเรื่องวิชาการโน้มน้าวใจเพื่อการประชาสัมพันธ์โดยผ่านประสบการณ์ตรงในกิจกรรมการเรียนนอกห้องเรียน

1.2 นักศึกษาได้ประสบการณ์ตรง ได้พบสภาพที่แตกต่างไปจากชั้นเรียนเพราะนักศึกษาต้องเผชิญปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ในชีวิตจริงนอกจากนี้การศึกษานอกห้องเรียนยังเป็นแนวทางการศึกษาตลอดชีวิตอีกด้วย

1.3 กิจกรรมนอกห้องเรียนจะทำให้การเรียนไม่น่าเบื่อ และทำให้นักศึกษาจดจำบทเรียนได้ดีกว่านั่งเรียนโดยฟังอาจารย์บรรยายอย่างเดียว

1.4 เมื่อนักศึกษาได้ไปศึกษานอกสถานที่จะเป็นสิ่งเร้าให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนการสอน เกิดความสนุกสนาน นักศึกษาได้ฝึกการบรรยาย การพบเห็นบทบาทของบุคคลต่างๆ ทำให้เข้าใจถึงบทบาทของสังคม และใช้ชีวิตอยู่ในสังคม ได้เป็นอย่างดี

1.5 นักศึกษาเห็นคุณค่าของสิ่งแวดล้อมที่ไม่สามารถแยกออกจากชีวิตของมนุษย์ได้ การศึกษานอกสถานที่ไม่ใช่สิ่งยุ่งยากการศึกษานอกสถานที่จะช่วยให้นักศึกษาเข้าใจ

2. ท่านคิดว่าการเรียนการสอนรายวิชาการโน้มน้าวใจเพื่อการประชาสัมพันธ์ โดยใช้กิจกรรมนอกห้องเรียนสำหรับนักศึกษา ทำให้นักศึกษามีทักษะเพิ่มขึ้นหรือไม่ เพราะเหตุใด

2.1 นักศึกษามีทักษะเพิ่มมากขึ้น กิจกรรมนอกห้องเรียนช่วยให้เข้าใจในเนื้อหาและความหมายได้ดียิ่งขึ้น เพราะเป็นการปฏิบัติงานจริงในสถานที่จริง จึงทำให้นักศึกษาได้ประสบการณ์มากขึ้น

2.2 นักศึกษามีความรับผิดชอบมากขึ้น ทำให้รู้จักทำงานเป็นทีม ได้เรียนรู้จากสถานการณ์จริง ๆ

2.3 กิจกรรมนอกห้องเรียนสามารถออกแบบการเรียนการสอนได้ไม่จำกัด ทำให้นักศึกษากระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้น

2.4 นักศึกษารู้จักแบ่งปันความรู้ที่ได้รับให้กับเพื่อน ๆ

2.5 นักศึกษามีความคิดสร้างสรรค์ในการออกแบบงานกิจกรรม ทำให้นักศึกษาคิดนอกกรอบได้มากขึ้น

3. ท่านคิดว่าการเรียนการสอนรายวิชาการโน้มน้าวใจเพื่อการประชาสัมพันธ์ ควรใช้กิจกรรมนอกห้องเรียนสำหรับนักศึกษาอย่างไรที่จะพัฒนาให้นักศึกษามีความรู้ความสามารถมากขึ้น

3.1 การให้ไปฝึกปฏิบัติงานจริงในสถานที่จริงจะทำให้นักศึกษาได้เรียนรู้ในการพัฒนาตนเองมากขึ้น และควรใช้เวลาในการเตรียมตัวมากกว่านี้

3.2 การจัดทำกิจกรรมที่นักศึกษาได้รับความรู้สามารถนำไปเผยแพร่ได้

3.3 นักศึกษาได้สังเกต สัมผัสของจริงด้วยตนเอง และอยากได้ไปทำงานอื่นจริง ๆ

3.4 นักศึกษาสามารถใช้ความรู้ที่ได้ศึกษาจากในห้องเรียนไปพัฒนากิจกรรมนอกห้องเรียนได้เป็นอย่างดี

3.5 ควรใช้กิจกรรมที่เกี่ยวกับการแสดงออกให้มาก ๆ นักศึกษามีส่วนร่วมกับกิจกรรม เช่น กิจกรรมการพูดบนเวที เพื่อให้ให้นักศึกษามีความชำนาญในการพูดเวที

4. ท่านคิดว่าสถานที่ปฏิบัติกิจกรรมสำหรับการเรียนการสอนรายวิชาการโน้มน้าวใจเพื่อการประชาสัมพันธ์ ควรเป็นที่ไหน

4.1 การมีสถานที่กว้างขวางเพื่อให้เหมาะสมกับการปฏิบัติงานต่าง ๆ เช่น โรงละคร หรือค่ายอาสา เพราะเป็นสถานที่ส่งเสริมการแสดงออกของผู้เรียนได้ดี

4.2 นักศึกษามีความเห็นว่าจะจะเป็นโรงเรียน ตลาด ชุมชนเล็ก ๆ

4.3 ควรจะเป็นนอกมหาวิทยาลัยเพราะจะทำให้นักศึกษาได้พบสถานที่แปลกใหม่ทำให้น่าตื่นเต้นตลอดเวลา

4.4 การจัดกิจกรรมควรเป็นสถานที่ที่มีผู้คนมาก เพื่อนักศึกษาจะได้มีทักษะการแสดงออก เช่น โรงเรียน ห้างสรรพสินค้า

5. ท่านคิดว่ารูปแบบของกิจกรรมการเรียนการสอนรายวิชาการโน้มน้าวใจเพื่อการประชาสัมพันธ์ ควรมีรูปแบบอย่างไร เพราะเหตุใด

5.1 การเรียนทฤษฎีแล้วสอดแทรกการปฏิบัติการจริงเข้าไปด้วยกัน

5.2 รูปแบบของกิจกรรมควรจะเป็นรูปแบบละครหรือเหตุการณ์จำลอง เพราะจะสามารถจดจำความสำคัญในเรื่องได้ดี

5.3 กิจกรรมการเรียนการสอนควรให้นักศึกษาแสดงออก เพราะจะทำให้นักศึกษาต้องคิด และเตรียมตัว ทบทวนบทเรียนที่ผ่านมา เน้นความสนุกสนาน เน้นให้นักศึกษาแสดงออก

6. ท่านคิดว่ารูปแบบของกิจกรรมมีผลต่อการเรียนการสอนรายวิชาการโน้มน้าวใจเพื่อการประชาสัมพันธ์ หรือไม่ เพราะเหตุใด

6.1 กิจกรรมนอกสถานที่จะช่วยส่งเสริมทักษะในการปฏิบัติการของนักศึกษา ช่วยให้อาจารย์และนักศึกษามีความเข้าใจใกล้ชิดกันมากยิ่งขึ้น

6.2 นักศึกษาสามารถนำกิจกรรมไปใช้โน้มน้าวใจได้ และง่ายต่อการจดจำเนื้อหา

6.3 นักศึกษาเข้าใจบทเรียนวิชาการโน้มน้าวใจเพื่อการประชาสัมพันธ์มากขึ้น

6.4 รูปแบบของกิจกรรมมีผลต่อการเรียนการสอนทำให้นักศึกษาเข้าใจบทเรียนได้ง่ายขึ้น เพราะได้ปฏิบัติจริงมากกว่าการท่องจำ

6.5 นักศึกษามีความกล้าคิด กล้าทำ ในสิ่งที่ตนไม่เคยทำมาก่อนเพื่อประโยชน์ของตัวเอง และต่อเพื่อนร่วมทีม

7. ท่านคิดว่าช่วงเวลาของการทำกิจกรรมควรจะจัดกิจกรรมเมื่อใดจึงจะเหมาะสม เพราะเหตุใด

7.1 ก่อนสอบกลางภาค เพราะทำให้นักศึกษามีเวลาทบทวนการทำกิจกรรม

7.2 เวลาประมาณ 9.30 - 14.30 น. เสาร์ อาทิตย์ ก่อนสอบ 2 อาทิตย์

7.3 ช่วงบ่าย เพราะนักศึกษาเลิกเรียนและไม่รีบหรือช้าเกินไป

8. ท่านคิดว่าระยะเวลาสำหรับการจัดกิจกรรมนอกห้องเรียนสำหรับการเรียนการสอนรายวิชาการโน้มน้าวใจเพื่อการประชาสัมพันธ์ ควรจะใช้เวลาเท่าไร เพราะเหตุใด

8.1 นักศึกษาคิดว่าระยะเวลาสำหรับการจัดกิจกรรมนอกสถานที่ ควรจะใช้เวลา 1-2 วัน เพราะมีเวลาเตรียมกิจกรรมได้พร้อมทุกอย่าง

8.2 นักศึกษามีความคิดเห็นว่าการจัดกิจกรรมนอกห้องเรียนควรใช้เวลา 3-4 ชั่วโมง

9. ท่านเห็นด้วยกับกิจกรรมนอกห้องเรียนสำหรับการเรียนการสอนรายวิชาการโน้มน้าวใจเพื่อการประชาสัมพันธ์ เช่น กิจกรรมพัฒนาสังคมและบำเพ็ญประโยชน์หรือไม่ เพราะเหตุใด

9.1 นักศึกษาเห็นด้วยเพราะนักศึกษาได้ปฏิบัติงานจริงในสถานที่จริง จึงทำให้นักศึกษามีทักษะมากขึ้น

9.2 นักศึกษาเห็นด้วยเพราะทำให้ได้ประสบการณ์มากขึ้น และได้ความรู้ความเข้าใจบทเรียนพร้อม ๆ กัน

9.3 นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการช่วยสังคม ไม่มากก็น้อย

9.4 กิจกรรมนอกห้องเรียนช่วยขยายประสบการณ์ของการเรียนรู้ในห้องเรียน หรือช่วยเสริมบทเรียนในห้องเรียน

9.5 นักศึกษาเห็นด้วยกับกิจกรรมนอกห้องเรียนสำหรับการเรียนการสอนรายวิชาการ โนม์น่าวใจเพื่อการประชาสัมพันธ์ เพราะช่วยเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างมหาวิทยาลัยและชุมชน

10. ท่านคิดว่าค่าใช้จ่ายสำหรับการจัดกิจกรรมนอกห้องเรียนสำหรับการเรียนการสอนรายวิชาการ โนม์น่าวใจเพื่อการประชาสัมพันธ์ ควรจะใช้จ่ายเท่าไร เพราะเหตุใด

10.1 นักศึกษามีความคิดเห็นว่าค่าใช้จ่ายสำหรับการจัดกิจกรรมนอกห้องเรียนควรจะไม่เกินคนละ 200 บาท

10.2 นักศึกษาคิดว่าค่าใช้จ่ายประมาณ 500 - 1,000 บาท